

תפ"ח 18312/10/14 - מדינת ישראל נגד עפאף גילאוי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 18312-10-14 מדינת ישראל נ' גילאוי (עצירה) 07 מרץ 2017

לפני כב' השופטת מרים דיסקין, אב"ד

כב' השופט רענן בן-יוסף

כב' השופטת שלומית יעקובוביץ

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עוה"ד רביד שיפמן ורותי שביט

נגד

הנאשמת

עפאף גילאוי (עצירה) - הובאה באמצעות שב"ס

על-ידי ב"כ עוה"ד אורית חיון, דין כוכבי ומיכל עורקבי

החלטה

1. מונחת לפנינו התנגדות ההגנה להגשת חוות דעת משלימה מיום 20.12.2015 (להלן: "**חוות הדעת המשלימה**"), שנערכה על ידי ד"ר מדלג', מומחה בתחום האנתרופולוגיה (להלן: "**המומחה**"), בהמשך ובעקבות "ראיון ריענון" שנערך במשרדי המאשימה ערב עדותו של המומחה בבית המשפט בהתייחס לחוות הדעת מיום 02.10.2014 (**ת/79**), בה אומצו קביעותיו בתחום האנתרופולוגי על ידי המומחית לרפואה משפטית, ד"ר גיבס.

2. ההגנה משתיתה עיקר התנגדותה על הנסיבות בהן באה לעולם חוות הדעת המשלימה וטרונייתה מופנית כלפי אי מילוי הכללים והנהלים הנדרשים מהמאשימה כל אימת שבאה לפניה, לאחר הגשת כתב האישום, עדות או ראיה חדשה, לרבות במהלך "ראיון ריענון" עד.

לשיטת ההגנה כשלה המאשימה משלא ערכה פרוטוקול המתעד את אותו מעמד של "ראיון ריענון", במהלכו, על פי הנטען, עומת המומחה עם תזת ההגנה, אליה מצא לנכון להתייחס בחוות הדעת המשלימה ובאופן זה נעדר ההליך את אותה שקיפות הנדרשת.

עוד מלינה ההגנה על הדרך בה בחרה המאשימה לנהוג בנסיבות אלה של "גילוי מאוחר", במובן זה שתחת "השלמת חקירה" קיבלה לידיה חוות דעת נוספת, שאינה עוד חוות דעת מטעם המכון לרפואה משפטית אלא חוות דעתו "העצמאית" של המומחה, אשר אינו עובד עוד במכון.

3. המאשימה פרשה לפנינו את הנסיבות שהובילו לעריכתה של חוות הדעת המשלימה, הנלמדות בין השאר מתכתובת פנימית שבין הפרקליטה המטפלת ופרקליט המחוז (נספח ב' לתגובה).

לעמדת המאשימה יש לראות במומחה עד תביעה לכל דבר ועניין, לרבות באשר לחובתה לקיים עמו "ראיון ריענון" טרם העדתו, אשר במהלכו אין כל מניעה מלפניה לחדד אל מולו קשיים העולים מחומר החקירה ואף להציג לפניו את "תזת ההגנה" בניסיון להתמודד עמה.

עוד ובנוסף סבורה המאשימה כי מילאה אחר כל חובותיה מכוח הדין, הפסיקה ונוהלי פרקליט המדינה.

4. לאחר שנתנו דעתנו למכלול כולו, לרבות לטיעוני הצדדים, לדין ולפסיקה הנוהגת, באנו לכלל דעה כי דין ההתנגדות להידחות.

בעת הזו, בטרם באה חוות הדעת המשלימה לפנינו, ממילא אין אנו נדרשים לבחון טיבה של הראיה וחשיבותה לניהול ההליך (יוער כי בפי שני הצדדים כונה החומר כ"חומר מהותי") וקביעתנו מצטמצמת אך ורק לטיעון הפרוצדורלי, קרי; אותם פגמים נטענים בהליך שהוביל לעריכתה של חוות הדעת המשלימה.

בהליך זה, על פי החומר שבא לפנינו, לא נפל, לדידנו, פגם היורד לשורשו של עניין המחייב קביעה בדבר אי קבילותה של חוות הדעת המשלימה.

אכן, כטענת המאשימה המדובר במומחה מטעם התביעה, להבדיל ממומחה מטעם בית המשפט, ובהתאם לכך רשאית ואף מחייבת הייתה המאשימה להיפגש עמו ערב מתן עדותו בבית המשפט.

השתלשלות הדברים מפגישה זו ועד לעריכת חוות הדעת המשלימה מוצאת ביטויה באותה התכתבות פנימית מקובלת עלינו ולא מצאנו בה כל תקלה או ליקוי הגורע מקבילותה.

5. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, ואף אם יהיה מי שיסבור כי על המאשימה היה לנהוג באופן אחר מזה שנהגה, עדיין סבורים אנו כי לא יהא זה ראוי ונכון שפגמים וכישלונות טכניים במהותם, בין של התביעה ובין של ההגנה, יחרצו את גורל המשפט (ראו: ע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לה (3) 505).

6. כאן המקום לציין, כי ההגנה טרם הציגה חוות דעת מומחים מטעמה ובכל האמור לעיל אין משום הבעת דעה ביחס למשקלה הראייתי של חוות הדעת המשלימה, אשר מן הסתם ייקבע בסופו של יום.

לעניין משקלה של חוות הדעת המשלימה, אף בראי נסיבות עריכתה, יש להניח כי תיירש ההגנה בחקירת המומחה, כמו גם בחוות דעת מטעמה, באופן שבקביעתנו המתירה הצגתה של חוות הדעת המשלימה אין, על פני הדברים, כדי לפגוע בהגנתה של הנאשמת ויכול שיהא בה כדי לתרום לחשיפת האמת.

ההתנגדות נדחית.

**ניתנה היום, ט' אדר
תשע"ז, 07 מרץ 2017,
במעמד הצדדים
מרים דיסקין, שופטת
אב"ד**

רענן בן-יוסף, שופט   **שלומית יעקובוביץ', שופטת**